

Інформаційна довідка про порядок оподаткування в окремих державах Європейського Союзу

Австрія

Австрійське законодавство розрізняє такі види податкових зобов'язань:

- **Необмежене зобов'язання з оподаткування:** Для фізичних осіб/компаній, які підлягають необмеженому зобов'язанню з оподаткування, базою оподаткування є їхній глобальний дохід, незалежно від країни отримання доходів.
- **Обмежене зобов'язання з оподаткування:** Для фізичних осіб/компаній, які підлягають обмеженому зобов'язанню з оподаткування, базою оподаткування є лише їхній дохід, отриманий в Австрії.

Фізична особа підлягає необмеженому зобов'язанню з оподаткування, якщо вона має «резиденство» або «звичне місце проживання» в Австрії. **Резиденство** означає житло, яким особа володіє на таких умовах, які приводять до висновку, що особа це житло бажає утримувати й використовувати. **Звичне місце проживання** є місцем, де особа проживає на умовах, які вказують на те, що особа мешкає в ньому не просто тимчасово.¹ Звичне місце проживання в Австрії визнається також після того, як особа перебувала в ньому – добровільно чи без спеціального наміру – протягом періоду понад 6 місяців.

Дохід	Ставка оподаткування 2022
0 Євро – 11.000 Євро	0%
11.000 Євро – 18.000 Євро	20%
18.000 Євро – 31.000 Євро	32,5%
31.000 Євро – 60.000 Євро	42%
60.000 Євро – 90.000 Євро	48%
90.000 Євро – 1.000.000 Євро	50%
Понад 1.000.000 Євро	55%

Для фізичних осіб Австрія застосовує **прогресивну шкалу оподаткування**, яка поділена на 7 груп оподаткування. Перша група, до 11.000 Євро на рік, є завжди звільнена від податків. Наступні 7.000 Євро оподатковуються за ставкою 20%, за ними наступні 13.000 Євро оподатковуються за ставкою 32,5% і т.д.

З огляду на наявність прогресивної шкали оподаткування, середня ставка оподаткування є нижчою, ніж максимальна ставка оподаткування.

У випадку, якщо фізична особа отримує дивіденди від корпорації, ці дивіденди оподатковуються за фіксованою ставкою 27,5% (податок на дохід з капіталу).

Договір про уникнення подвійного оподаткування Австрія – Україна

¹ Для фіксування Звичного Місця Проживання в Австрії треба перебувати фізично.

ДОКУМЕНТ СЕД МЗС АСКОД

Підписувач Горайнов Роман В'ячеславович
Сертифікат 3ED5083160DBC59B04000000EF45460014037300
Дійсний з 08.03.2022 10:49:27 по 08.03.2023 10:49:27

МЗС

71/13-091-86442 від 27.10.2022

Часом виникає ситуація, коли дві держави – у нашому випадку Австрія й Україна – хочуть оподаткувати ту саму базу доходу. У цьому випадку треба виконати такі кроки для уникнення подвійного оподаткування:

1) Потенційне оподаткування в обох державах

Договори про уникнення подвійного оподаткування застосовуються лише у випадках, коли обидві держави хочуть оподаткувати певне конкретне джерело доходу. Це зазвичай відбувається в двох випадках:

- фізична особа чи компанія підлягає необмеженому зобов'язанню з оподаткування в обох державах; або
- фізична особа чи компанія живе або базується в одній із держав, а дохід отримує з іншої.

Якщо фізична особа чи компанія підлягає необмеженому зобов'язанню з оподаткування в тій чи іншій країні, більшість країн охоплюють оподаткуванням базу глобального доходу, без огляду на те, де саме дохід був отриманий. В Австрії, наприклад, фізична особа підлягає необмеженому оподаткуванню, якщо особа має тут Резиденство або Звичне Місце Проживання.

2) Встановлення держави резиденства та держави походження доходу

Держава податкового резиденства є державою, в якій фізична особа має своє резиденство або звичне місце проживання або є державою, в якій компанія має свою штаб-квартиру або місце фактичного прийняття рішень керівництвом. Громадянство не впливає встановлення факту резиденства. Якщо фізична особа чи компанія є резидентом обох країн, то державою податкового резиденства буде та держава, з якою фізична особа має тісніші особисті² та економічні³ зв'язки. Саме ця держава тоді буде вживати заходів для уникнення подвійного оподаткування.

Держава походження доходу є державою, з якої отримується дохід.

3) Визначення, якій саме державі дозволено оподатковувати базу доходу

Тут застосовуються різні правила, залежно від того, який саме тип доходу отримано:

Дохід по **дивідендах** з акцій українських компаній:

- Якщо отримувач є фізична особа, то держава походження доходу може їх оподатковувати за ставкою максимум 15%.
- Якщо державою резиденції є Австрія, то Австрія зараховує податок, сплачений в Україні. Залишається тоді ще сплатити австрійський податок за ставкою 12,5%.

Дохід із **нерухомості** в Україні (наприклад, дохід з оренди)

- Оподатковується в державі походження доходу – тобто, в Україні, адже нерухомість розташована саме в Україні.
- Цей дохід звільнений від оподаткування в Австрії.

Дохід від підприємницької діяльності в Україні

- Оподатковується в державі походження доходу – тобто, в Україні.
- Цей дохід звільнений від оподаткування в Австрії.
- Якщо підприємницька діяльність здійснюється теж частково через постійне представництво в Австрії, то Австрія може оподаткувати частину прибутків, пов'язаних із постійним представництвом.

Бельгія

² наприклад, сім'я, родина/родичі, друзі, діяльність суспільного/релігійного/культурного характеру тощо.

³ наприклад, майно, місце праці, банківські рахунки тощо.

Громадянин України, який отримав посвідку на тимчасовий захист (карту А) має право на отримання соціальної допомоги та працевлаштування на території Бельгії. Соціальна допомога (включаючи медичне страхування) зазначеній категорії українців призначається Громадським центром соціальної дії (CPAS, centre public d'action sociale) та не вважається прибутком. Розмір соціальних виплат залежить від кількісного складу сім'ї: 1093 євро - для самотньої людини, яка проживає окремо, 729 євро у разі проживання особи в родині бельгійців та 1478 євро на цілу сім'ю, яка проживає разом.

За інформацією Державної федеральної служби фінансів Бельгії, соціальна допомога, яку отримують українські біженці, визнається джерелом доходу лише для них, а відтак, згідно з бельгійським законодавством, питання щодо сплати особою податків підлягає розгляду в країні походження резидента.

У випадку працевлаштування в Бельгії громадянина України, який має статус особи, якій надано тимчасовий захист, відповідно до бельгійського трудового законодавства його дохід оподатковується в країні перебування.

Болгарія

Відповідно до болгарського законодавства, фізична особа вважається платником податків, що проживає в Болгарії, якщо ця особа фізично перебуває на території Болгарії понад 183 дні або вона має в Болгарії основне місце своєї економічної діяльності («центр життєвих інтересів»)

Так, Закон Болгарії «Про податок з доходів фізичних осіб» від 24.11.2006(file:///C:/Users/admin/Downloads/ZAKON_za_danycite_vyrhu_do_hodite_na_fiziceskite_lica.pdf) регулює порядок та умови оподаткування податкових резидентів країни.

У тексті статті 4 цього Закону зазначено, що податковим резидентом - місцевою фізичною особою, незалежно від громадянства, є особа:

- 1) яка має постійну адресу в Болгарії або яка проживає на території Болгарії більше 183 днів протягом кожного 12-місячного періоду;
- 2) яка була надіслана за кордон Болгарською державою, її органами та/або організаціями, Болгарським підприємством та членами його сім'ї;
- 3) центр життєвих інтересів якої знаходиться в Болгарії.

Згадана стаття надає визначення терміну «центр життєвих інтересів знаходиться в Болгарії», тобто, це коли інтереси особи тісно пов'язані з цією країною. При їх визначенні може бути врахована сім'я, майно, місце, з якого особа здійснює роботу, професійну чи господарську діяльність, а також місце, з якого вона управляє своїм майном.

Особа, яка має постійну адресу в Болгарії, згідно даного Закону означає, що центр життєвих інтересів особи не знаходиться в цій країні.

Лікування не вважається проживанням в Болгарії.

Згідно ст. 53 вказаного Закону, податкові резиденти мають подавати щорічно податкову декларацію у строк до 30 квітня в електронному вигляді до територіального управління Національного агентства доходів за постійним місцем їх проживання. Особи (резиденти), які подають річну податкову декларацію до 31 березня наступного року в електронному вигляді, користуються знижкою 5 відсотків від утриманого податку на річну податкову декларацію, але не більше 500 левів, за умови, що на момент подання не мають публічних зобов'язань, які підлягають виконанню.

Річні податкові декларації подаються податковими резидентами, якщо вони отримали протягом минулого фінансового року дохід в Болгарії.

Види податків на доходи і майно, що підлягають оподаткуванню на території Болгарії та підстави звільнення громадян України від подвійного

оподаткування передбачені Конвенцією, укладеною між Урядом України і Урядом Республіки Болгарія «Про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна та попередження податкових ухилень» від 20.11.1995, ратифікованої 23.04.1996 (далі - Конвенція).

Вищезазначена Конвенція є у вільному доступі за наступним посиланням: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/100_008#Text.

Так, згідно ч. 3 ст. 2 Конвенції податками, на які поширюється ця Конвенція для Болгарії («болгарський податок») визнаються: податок на загальний дохід; податок на прибуток та податок на будівлі. Для України - податок на прибуток підприємств і прибутковий податок з громадян.

Доходи, які одержуються громадянами України на території Болгарії як резидентом цієї країни, пов'язані зі здійсненням ними трудової діяльності або від продажу/оренди нерухомого майна, оподатковуються тільки в Болгарії.

Не підлягають оподаткуванню в Болгарії, як це передбачено ст. ст. 18-20 Конвенції, такі доходи громадян України, як пенсії, що призначені та виплачені Україною, винагорода (заробітна плата) за здійснення державної служби в Україні, а також платежі, що одержані студентами або стажувальниками, які були виплачені безпосередньо до їх приїзду в Болгарію та платежі, які студенти (стажувальники) отримують в Болгарії у зв'язку з освітою чи навчанням протягом всього періоду навчання, що не перевищує 5 років.

Від оподаткування в Болгарії звільняються викладачі, які виключно з метою наукових досліджень або викладацької діяльності у визнаному університеті, коледжі або у вищому навчальному закладі отримали винагороду за такі дослідження та викладацьку діяльність на період, що не перевищує двох років від дати першого відвідування Болгарії з даною метою за умови, якщо така діяльність здійснюється в суспільних інтересах (ст. 21 Конвенції).

Водночас, стаття 24 Конвенції передбачає усунення подвійного оподаткування. Зокрема, з урахуванням положень законодавства України, що стосується звільнення від податку, сплаченого на території Болгарії за законодавством цієї країни та відповідно до Конвенції прямо або шляхом вирахування з прибутку, доходів, із джерел або з оподаткованої власності, розташованої в Болгарії, буде робитись знижка у вигляді кредиту проти відповідного українського податку. Болгарський податок, обчислюваний за законодавством Болгарії, по відношенню до прибутків, доходу або майна, окремі суми яких не перевищують окремих сум прибутку, доходу або майна, що оподатковуються за українським законодавством, будуть визнаватись як знижка у вигляді кредиту проти українського податку.

З урахуванням положень законодавства Болгарії, які стосуються звільнення від податку, сплаченого за межами її території, подвійне оподаткування буде запобігатись таким чином:

- якщо резидент Болгарії отримує дохід або володіє майном, яке у відповідності з положеннями цієї Конвенції може оподатковуватись в Україні, Болгарія буде звільняти такий дохід від оподаткування;
- якщо резидент Болгарії отримує статті доходу, які у відповідності до положень статті 10, 11 і 12 (це дивіденди, проценти, роялті) можуть оподатковуватись в Україні, Болгарія дозволить відрахування від податку на дохід цього резидента суму, що дорівнює сумі податку, сплаченого в Україні.

Таким чином, платником податків (податковим резидентом) в Болгарії є особа, яка перебуває на території Болгарії більше 183 днів протягом календарного року або має основні економічні інтереси в цій країні. Одержані нею доходи на території Болгарії як резидентом цієї країни зі здійсненням

трудової діяльності або від продажу/оренди нерухомого майна, оподатковуються тільки в Болгарії.

Данія

Оподаткування тимчасово переміщених фізичних осіб з України в Данії Конвенція між Урядом України і Урядом Королівства Данії про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно поширюється на такі податки:

а) в Україні:

- (i) податок на прибуток підприємств;
- (ii) прибутковий податок з громадян (надалі "український податок");

б) У Данії:

- (i) прибутковий податок Державі;
- (ii) муніципальний прибутковий податок;
- (iii) прибутковий податок муніципалітетам графств;
- (iv) податок, що стягується по Податковому Закону на Вуглеводень;
- (v) державний податок на капітал (надалі "податок Данії").

При визначенні правил оподаткування ключове значення визначення резиденства. Кожному українцю потрібно визначитись, резидентом якої країни він є в контексті Конвенції.

Стаття 4 «Резидент». «Для цілей цієї Конвенції термін "резидент Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місцеперебування, місця управління, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію. Однак цей термін не включає особу, яка підлягає оподаткуванню у цій Державі лише стосовно доходів із джерел у цій Державі, або стосовно майна, що розташоване в ній.

У разі, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається таким чином:

а) вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона має постійне житло; якщо вона має постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тієї Держави, в якій вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

б) якщо Договірна Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має постійного житла в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;

с) якщо вона звичайно проживає в обох Договірних Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, громадянином якої вона є;

д) якщо вона є громадянином обох Договірних Держав або якщо вона не є громадянином жодної з них, то компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

У разі, коли відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, в якій розміщено її фактичний керівний орган.

Порядок оподаткування доходів фізичних осіб у вигляді заробітної плати регламентує Стаття 15 «Залежні особисті послуги» Конвенції. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 і 20 цієї Конвенції платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, така винагорода, одержана у зв'язку з цим, може оподатковуватись у цій другій Державі.

Отже, якщо українець працевлаштований в Україні і отримує заробітну плату від українського роботодавця, то вона повинна оподатковуватись українським роботодавцем. Даний пункт потрібно узгоджувати з наступними пунктами Конвенції, а саме: Незалежно від положень пункту 1 цієї статті, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

а) одержувач знаходиться в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183-х днів протягом календарного року; і

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави; і

с) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в іншій Державі.

Щоб винагорода підпадала під звільнення від оподаткування, повинні бути дотримані три умови, встановлені в цьому пункті.

Узагальнений висновок може бути наступним: якщо український громадянин буде перебувати в даному випадку на території Данії більше ніж 183 дні протягом календарного року, і, співпрацюючи з українською компанією/організацією, буде виконувати свої трудові функції на території Данії, то він стане податковим резидентом Данії, і повинен буде за данським законодавством задекларувати свої доходи з території України на території Данії, подати податкову декларацію і сплатити податки. Але це не означає, що податки будуть сплачуватись два рази. Є процедура заліку податків сплачених в іншій країні, в даному випадку в Україні.

На даний момент залишається питання щодо осіб, які знаходяться під тимчасовим прихистком. Дане питання Конвенцією не регламентовано. Але є Коментар до Типової конвенції Організації економічного співробітництва та розвитку про податок на прибуток та майно. У даному Коментарі є приклад щодо того, що період для звільнення у 183 дні застосовується без урахування подій, які заважали особі виїхати, в Коментарі вказано, як приклад, хворобу. Чи буде данська податкова система війну в Україні вважати подіями, які заважали особі виїхати, поки невідомо. Якщо не відбудеться змін в законодавстві, то будуть виконуватись загальні правила Конвенції.

Естонія

Естонська податкова система складається з державних та місцевих податків. Державні податки надходять до державного бюджету. Частина прибуткового податку фізичної особи та весь земельний податок надходять до бюджету місцевих самоврядувань. Місцеві податки надходять до бюджету місцевих самоврядувань.

Державні податки: прибутковий податок; соціальний податок; земельний податок; податок з азартних ігор; податок з обороту; мито; акциз; податок на великовагові транспортні засоби.

Місцеві податки встановлюються на підставі постанови волосних або міських зборів відповідно до умов, встановлених у Законі Про місцеві податки. Місцеві податки: податок з продажів; човновий податок; податок на рекламу; податок на перекриття доріг і вулиць; податок на механічні транспортні засоби; податок на утримання тварин, податок на розваги та плата за паркування.

Митні збори: державний збір, встановлений правовими актами Європейського Союзу, який особа або комерційне об'єднання має заплатити, якщо вона імпортує товар з третіх країн до Європейського Союзу (ввізне мито) або експортує товар до третіх країн з Європейського Союзу (вивізне мито). У Європейському Союзі відсутні ввізні та вивізні мита між державами-членами та будь-які аналогічні податки, а щодо третіх країн встановлюються єдині ставки митних зборів. Єдина ставка митних зборів становить 2,5%

Ставка ПДВ (або його еквівалент): прибутковий податок (податок на додану) вартість платять фізичні особи-резиденти з усього свого доходу, незалежно від місця (держави), де він був зароблений. Період оподаткування становить календарний рік, податкова ставка 20%.

Стандартна ставка податок з обороту в Естонії становить 20% від оподаткованої вартості товару або послуги; застосовується також ставка 9% і 0%. З 1 січня 2018 року застосовується до всіх доходів єдиний неоподатковуваний прибуток за ставкою 6000 євро на рік або 500 євро на місяць, у зв'язку з чим зникає додатковий неоподатковуваний прибуток з пенсії та з компенсації за нещасним випадком на виробництві.

Податок на землю: це державний податок, який надходить у повному обсязі до бюджету місцевого самоврядування за місцем знаходження землі. Сума земельного податку визначається в результаті множення ціни оподаткування землі на ставку земельного податку. Земельним податком обкладається вся земля, і оплачує податок власник землі, а в певних випадках також землекористувач. Пільги по земельному податку бувають двох видів: пільга, пов'язана з особистістю платника податків (наприклад, пенсіонери, репресовані); пільга, пов'язана з цільовим призначенням землі або обмеженнями, встановленими на користування землею (наприклад, орна земля і природна лука, а також земля, на якій обмежена господарська діяльність).

Ставка земельного податку становить 0,1-2,5% від кадастрової вартості землі на рік. Податкова ставка для землі, використовуваної для вирощування сільськогосподарської продукції, та для природної луки становить 0,1-2,0%.

Податок на нерухомість: щорічний податок на нерухомість в Естонії відсутній. Податок на дивіденди: звичайна ставка прибуткового податку на дивіденди становить 20/80. З 2019 року на регулярні дивіденди поширюється ставка прибуткового податку 14/86, додатково утримується податком 7% з виплат фізичним особам.

Податкові ставки для юридичних осіб: ставка прибуткового податку юридичної особи, що регулярно розподіляється у вигляді дивідендів прибутку, становить 14/86, і додатково з дивідендів, що виплачуються фізичній особі, утримується прибутковий податок за ставкою 7%. Ставка соціального податку - 33%.

Система оподаткування іноземних фізичних осіб-резидентів: застосовуються ті ж самі ставки, що і для фізичних осіб-громадян Естонії. Особливості подання податкової звітності іноземними юридичними та фізичними особами-резидентами відсутні. Вимоги такі ж самі, як і для громадян Естонії.

Обов'язкова аудиторська перевірка під час звітності про діяльність компанії відсутня.

Заробітну плату декларує та сплачує податки за неї роботодавець Естонії, починаючи з першого дня роботи в Естонії. Оподаткування заробітної плати відрізняється, якщо особа є резидентом Естонії або резидентом України. Резидентство визначає Податково-митний департамент. Для цього слід подати клопотання про визначення резидентства фізичної особи. Оскільки у багатьох вимушених переселенців з України немає можливості повернутися на своє колишнє постійне місце проживання в Україні, то Податково-митний департамент вважає місцем проживання таких осіб Естонію, де людина проживає і працює. Таким чином, така особа має можливість подати відповідну форму до Податково-митного департаменту і визначитись резидентом Естонії.

Якщо особа є резидентом Естонії, то роботодавець щомісяця декларує та сплачує з її заробітної плати наступні податки:

- прибутковий податок 20%,
- соціальний податок 33%,
- платіж зі страхування від безробіття (ставка у працівника 1,6% та ставка у роботодавця 0,8%), та
- платіж за накопичувальною пенсією 2%.

До особи як резидента Естонії застосовується єдиний неоподатковуваний дохід до 500 євро на місяць, якщо зарплата не перевищує 1200 євро на місяць. Це означає, що якщо зарплата становить суму до 1200 євро на місяць, то 20% прибуткового податку буде оподатковуватися до 700 євро на місяць (1200 – 500 = 700).

Якщо особа є нерезидентом Естонії (є резидентом України), то роботодавець такого працівника щомісяця декларує та сплачує з його заробітної плати наступні податки:

- прибутковий податок 20%,
- соціальний податок 33% та
- платіж зі страхування від безробіття (ставка працівника 1,6% та ставка роботодавця 0,8%).

До працівника як резидента України не застосовується неоподатковуваний дохід і у такої особи немає можливості приєднатися до накопичувальної пенсії.

Деталі щодо податкових правил в Естонії на сайті Податково-митного департаменту: <https://www.emta.ee/ru/novosti/dlya-voennykh-bezhencev-pribyvshikh-iz-ukrainy>

Ірландія

Між Урядом України та Урядом Ірландії діє Конвенція про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи та доходи від відчуження майна (ратифіковано 15.07.2015), відповідно до її положень, якщо резидент Ірландії отримує дохід або володіє майном, яке, згідно з цією Конвенцією, може оподатковуватись в Україні, то Ірландія звільняє такий прибуток або майно від оподаткування. Конвенція доступна українською мовою за посиланням: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/372_010#Text

Водночас, якщо громадянин України, який має тимчасовий захист в країні, працевлаштовується, він підлягає обов'язковому оподаткуванню в країні на загальних умовах. Тимчасово переміщені особи з України мають право на працевлаштування в Ірландії одразу після подання клопотання про отримання тимчасового захисту в країні.

Іспанія

Фізична особа вважається платником податків, що проживає в Іспанії, якщо: (i) вона/вона фізично перебуває на території Іспанії понад 183 дні; або (ii) має в Іспанії основне місце своєї економічної діяльності чи інтересів, прямо чи опосередковано.

Таким чином, платником податків, що проживає в Іспанії – це особа, яка перебуває на території Іспанії більше 183 днів протягом календарного року або має основні економічні інтереси в Іспанії, навіть якщо не перебуває на території Іспанії жодного дня.

Італія

Відповідно до італійського законодавства, отримання статусу податкового резидента, який передбачає обов'язок сплачувати податки з доходів в Італії, настає після постійного проживання на її території більше ніж 183 дні на рік. При цьому важливою умовою є наявність центра життєвих інтересів в Італії (деталі та інші особливості передбачені Конвенцією між Урядом України і Урядом Італійської Республіки про уникнення подвійного оподаткування

Кіпр

Правило 183 днів.

В Республіці Кіпр працює система оподаткування на основі резидентства, відповідно до якої, якщо громадянин фізично присутній на Кіпрі понад 183 дні у податковому році (з 1 січня до 31 грудня), то він вважається податковим резидентом для фізичних осіб.

Таким чином, якщо особа фізично перебуває на Кіпрі більше 183 днів у податковому році, вона вважатиметься податковим резидентом Кіпру у поточному податковому році.

Правило 60 днів.

З 1 січня 2017 року вищезазначені правила податкового резидентства були змінені, для того щоб передбачити, що, якщо фізична особа не перебуває в жодній іншій країні протягом одного або кількох періодів, що перевищують у сукупності 183 дні в поточному році, і не є податковим резидентом іншої країни, то такий громадянин вважається податковим резидентом Кіпру у поточному році, якщо в сукупності виконуються такі умови:

- особа перебуває на Кіпрі щонайменше 60 днів на рік;
- здійснює підприємницьку діяльність та/або працює на Кіпрі, та/або має офіс компанії податкового резидента Кіпру протягом податкового року;
- утримує (володіючи чи орендуючи) житло на Кіпрі.

Відповідно до положень податкового законодавства Республіки Кіпр, фізична особа, яка є податковим резидентом Кіпру згідно з положеннями Закону про податок на прибуток (або відповідно до Правила 183, або до правила 60 днів), але є такою, що «не проживає» у Республіці Кіпр, звільняється від Спеціального внеску на оборону країни.

За інформацією офіційних представників Податкової служби Республіки Кіпр, особи, які вимушено виїхали з України у зв'язку з широкомасштабною збройною агресією РФ проти України, перебуваючи на території Республіки Кіпр понад 183 дні, набувають статусу податкових резидентів Кіпру на загальних засадах.

Польща

Обсяг податкових зобов'язань фізичної особи в Республіці Польща залежить від:

- держави, в якій платник податків має місце проживання для цілей оподаткування (податкове резидентство);
- типу і місця отримання доходу (доходів).

У польському податковому законодавстві немає особливих правил, що стосуються визначення податкового резидентства для громадян України, тому в цьому відношенні діють загальні правила, викладені в законі Про прибутковий податок з фізичних осіб (PIT) та Конвенції про уникнення подвійного оподаткування, укладеній між Польщею та Україною.

Відповідно до Закону PIT, якщо фізична особа має місце проживання на території Польщі, вона підлягає податковому зобов'язанню на основі

необмеженого податкового зобов'язання на весь свій дохід (доходи), незалежно від місця розташування джерел доходу (ст.3, п. 1 РІТ).

Однак, фізичні особи, якщо вони не мають місця проживання на території Польщі, підлягають обмеженому податковому зобов'язанню лише на доходи, отримані на території Польщі (ст.3 (2А) РІТ). Ці положення застосовуються з урахуванням положень Конвенції про уникнення подвійного оподаткування (ст. 4а РІТ).

Обов'язок надавати податковим органам Польщі інформацію про доходи, отримані за кордоном і сплачені податки покладається лише на фізичних осіб, які є податковими резидентами Польщі. Ці особи підлягають оподаткуванню в Польщі на основі необмеженого податкового зобов'язання, що базується на загальному доході, отриманому в даному податковому році в країні та за кордоном. З іншого боку, громадяни України, які, незважаючи на перебування на території Польщі, залишаються нерезидентами для цілей оподаткування Польщі, зобов'язані розраховуватися в Польщі лише з доходів, отриманих на території Польщі. Ці особи не повинні надавати польським податковим органам інформацію про іноземні доходи та податки. Вищезазначені правила застосовуються з урахуванням положень Конвенції про уникнення подвійного оподаткування.

Якщо громадянин України має статус податкового резидента Польщі, він зобов'язаний обліковувати всі доходи на території Польщі. Якщо, будучи податковим резидентом Польщі, він також отримує дохід в Україні, він все одно може бути зобов'язаний сплачувати податки в Україні з доходу, отриманого на її території (беручи до уваги спеціальні правила, що впливають із Конвенції про уникнення подвійне оподаткування). У такому випадку Польща, як країна податкового резидентства, дозволяє застосування методу уникнення подвійного оподаткування, передбаченого Конвенцією про уникнення подвійного оподаткування. З іншого боку, громадянин України, який має статус неподаткового резидента в Польщі, зобов'язаний сплачувати податки в Польщі лише з доходів, отриманих на території Польщі. У такому випадку резидент України, який оподатковує польські доходи в Україні, має право застосувати спосіб уникнення подвійного оподаткування, передбачений Конвенцією.

Враховуючи викладене, слід констатувати, що неможливо передбачити єдиний період, протягом якого громадянин України може сплачувати податки в Україні, оскільки податкова ситуація фізичної особи залежить від сукупності обставин справи, її податковий статус у Польщі та вид і місце отримання доходу.

Румунія

Податкові питання регулює Конвенція між Урядом України і Урядом Румунії про уникнення подвійного оподаткування та попередження ухилень від сплати податків стосовно доходу і капіталу від 29.03.1996 року, ратифікована Україною 21.10.1997 року (далі – Конвенція).

Податками на дохід і на капітал вважаються всі податки, що стягуються із загальної суми доходу, загальної суми капіталу або з елементів доходу чи капіталу, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого або нерухомого майна, а також податки на заробітну плату і платню, що сплачується підприємствами та податки на приріст капіталу.

Відповідно до ст. 4 Конвенції термін «резидент Договірної Держави» означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі постійного місця проживання, постійного місця перебування, місця реєстрації, місцезнаходження керівного органу або будь-якого іншого подібного критерію. Але цей термін не включає будь-яку

особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі тільки на підставі одержання доходів з джерел у цій Державі або капіталу, розташованого в ній. Тобто, за загальним правилом «резидентство» визначається місцем проживання особи.

Якщо фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається таким чином:

- вона вважається резидентом Договірної Держави, де вона має в своєму розпорядженні постійне житло; якщо вона має у своєму розпорядженні постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тієї Держави, в якій вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);
- якщо неможливо визначити Договірну Державу, в якій особа має центр життєвих інтересів, або якщо особа не має постійного житла в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом Держави, де вона звичайно проживає; Цей пункт є актуальним для тих випадків, коли особа не має постійного житла в Україні та ще не набула його у Румунії
- якщо особа звичайно проживає в обох Договірних Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, особа вважається резидентом Договірної Держави, національною особою (громадянином) якої вона є.

Відповідно до положень ст. 15 Конвенції, платня та інші подібні винагорода, що одержуються резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються лише в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється у другій Договірній Державі, одержана у зв'язку з цим винагорода може оподатковуватись у цій другій Державі.

Незалежно від положень пункту 1, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, яка здійснюється в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

- одержувач перебуває в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів протягом будь-якого дванадцятимісячного періоду;
- винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави;

Незалежно від попередніх положень, винагорода, що одержується у зв'язку з роботою за наймом, яка здійснюється на борту морського судна, що експлуатується в міжнародних перевезеннях, може оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є підприємство.

Угорщина

Відповідно до роз'яснень, отриманих від Національного податково-митного відомства Угорщини, необхідність отримати статусу податкового резидента, здійснити відповідне оформлення та отримати податковий номер в іноземного громадянина виникає виключно у випадку виникнення джерела доходу (наймана праця, відкриття бізнесу) на території Угорщини.

Крім того інформуємо, що між Україною та Угорщиною діє Конвенція про уникнення подвійного оподаткування доходів, відповідно до положень якої якщо резидент Угорщини отримує доход або володіє майном, яке, згідно з цією Конвенцією, може оподатковуватись в Україні, то Угорщина звільняє такий прибуток або майно від оподаткування.

Фінляндія

Правило 183 днів.

Відповідно до чинного законодавства Фінляндії іноземець підлягає обов'язковому оподаткуванню одразу після отримання постійної адреси реєстрації в країні. Постійну адресу проживання іноземець отримує після 6 місяців (183 днів) проживання в країні. Якщо перебування іноземця у Фінляндії не перевищує термін 6 місяців та він не працевлаштований, обов'язок сплачувати податки відсутній. У випадках, коли іноземець перебуває у Фінляндії менше 6 місяців, але працевлаштований в країні, оподаткування здійснюється на загальних умовах - стягується обов'язковий податок від прибутку у розмірі 35 % + соціальні та страхові внески 7%. Умовою для початку виконання робіт є оформлення податкового номеру.

Якщо безперервне перебування у Фінляндії іноземця перевищує 6 місяців, плата податків в країні є обов'язковою, незалежно від місця резиденції роботодавця іноземця (стягується обов'язковий податок від доходу 35 % + соціальні та страхові внески 7%). При цьому, обов'язковим є подання податкової декларації разом із підтвердженням джерела доходу від роботодавця – нерезидента Фінляндії (<https://bit.ly/3MB63bb>).

Тимчасово переміщені особи з України, які отримали тимчасовий захист у Фінляндії.

Громадяни України, які отримали тимчасовий захист у Фінляндії, не мають прив'язки до постійної адреси проживання в країні, тобто не набувають податкового резидентства в країні, навіть, якщо перебувають більше 6 місяців.

Соціальна фінансова допомога, яку отримують громадяни, не оподатковується, оскільки не перевищує мінімуму, що підлягає обов'язковому оподаткуванню. Водночас, якщо громадянин України, який має тимчасовий захист в країні, працевлаштовується, він підлягає обов'язковому оподаткуванню в країні на загальних умовах. Тимчасово переміщені особи з України мають право на працевлаштування у Фінляндії одразу після подання клопотання про отримання тимчасового захисту в країні. Умовою для початку виконання робіт є оформлення податкового номеру (<https://bit.ly/3D1HRf9>).

Додатково інформуємо, що між Україною та Фінляндією діє Конвенція про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно від 14.10.1994 (дата набуття чинності 14.02.1998).

Чеська Республіка

З початку військової агресії в Україні у Чехії почав діяти закон «Lex Україна» («Lex Ukraїna»), який спрощує перебування тимчасово-переміщених осіб з України та полегшує їх працевлаштування. Завдяки ньому такі українці, наприклад, можуть отримати довгострокову візу з метою тимчасового захисту з правами як у іноземців з постійним проживанням, мають доступ до соціального та медичного страхування, а також вільний доступ на ринок праці (без отримання додаткових дозволів для працевлаштування). Закон має термін дії до 31.03.2023 р.

В той же час, відповідно до Закону № 586/1992 Sb. «Про податки на прибуток» (далі – Закон), дохід, отриманий на підставі трудового договору, угоди про трудову діяльність і угоди про виконання певного обсягу робіт має бути задекларований найманим працівником (платником податку). При цьому, кожний платник податку, у т.ч. іноземний громадянин, має подати роботодавцю декларацію про податок на доходи фізичних осіб (ПДФО) протягом тридцяти днів після вступу на роботу та щорічно до 15 лютого за черговий податковий період. При цьому не має вирішального значення, чи уклав працівник з роботодавцем трудовий договір, угоду про трудову діяльність чи угоду про виконання певного обсягу робіт, або їх комбінований

варіант. Подання декларації однак містить умову - за один період, вона може бути подана лише одному роботодавцю (не має подаватися кільком роботодавцям одночасно). Подана декларація є основною умовою для можливості застосування працівником податкових знижок, податкових пільг на дітей при оподаткуванні доходів від незалежної діяльності у роботодавця. Довідково: податкові знижки визначені згаданим Законом у параграфах 35ba абзац 1, 35bb, 35d:

- базова знижка 30 840 крон – 2 570 крон на місяць;
- знижка для іншого з подружжя – 24 840 крон;
- базова знижка для власників посвідчення інваліда 2520 крон - 210 крон на місяць;
- знижка на подовжену непрацездатність 5040 крон - 420 крон на місяць;
- знижка для студентів 4 020 крон - 335 крон на місяць;
- знижка на утримання дитини 16 200 крон.

Податкові пільги для дітей визначені в параграфах 35c, 35d Закону про податок на прибуток:

- на дитину 15 204 крон - 1 267 крон на місяць;
- на другу дитину 22320 крон - 1860 крон на місяць;
- на третю та наступну дитину 27840 крон - 2320 крон на місяць;

Проте для застосування податкових знижок та податкових пільг визначальним є не лише декларація платника податку, а й те, хто є платником податку.

Розділ 2 Закону визначає дві основні групи платників податків – податкових резидентів Чеської Республіки та податкових нерезидентів. Для застосування податкових знижок та податкових пільг на дітей визначальним є те, до якої групи платників податків належить працівник. У випадку податкового резидента Чеської Республіки, який подав декларацію своєму роботодавцю, він може вимагати 1/12 всіх знижок, визначених у параграфі 35ba Закону, на які він підтверджує своє право, за винятком знижки для іншого з подружжя та знижки на утримання дитини, які можуть бути застосовані лише після закінчення податкового періоду. Податковий резидент Чеської Республіки також може претендувати на щомісячну податкову пільгу на дітей.

Однак, податкові резиденти України можуть застосовувати, навіть протягом року разом зі своїм роботодавцем, лише основну знижку платника податків та студентську знижку.

Роботодавці, які наймають громадян України, повинні визначати, чи є вони податковими резидентами Чеської Республіки, хоча (виходячи з правил, зазначених вище) в більшості випадків це будуть і надалі чеські податкові нерезиденти (податкові резиденти України). При визначенні податкового резидентства в першу чергу беруться до уваги критерії, перелічені у внутрішніх правових нормах обох відповідних країн - Чехії та України. Критерії податкового резидентства фізичних осіб у Чеській Республіці регулюються в розділі 2, параграфах 2, 3 і 4 Закону. Податковим резидентом Чеської Республіки є фізична особа, яка проживає в Чеській Республіці або перебуває тут не менше 183 днів протягом певного календарного року.

Примітка: проживання на території Чеської Республіки означає наявність постійного житла (власного чи орендованого), яке доступне фізичній особі в будь-який час і за обставин її особистого та сімейного становища, з чого можна зробити висновок, що вона має намір проживати там постійно, або якщо особа проживає там, наприклад, з чоловіком/дружиною, дітьми або квартира використовується у зв'язку з її господарською (трудовою) діяльністю.

Якщо фізична особа також вважатиметься податковим резидентом України відповідно до її національних норм, визначення податкового резидентства має ґрунтуватися на критеріях, викладених у статті 4, параграфі 2 «Угоди про уникнення подвійного оподаткування між Чеською Республікою та Україною» (Збірник законів № 103/1999). Наведені у ній критерії використовуються в порядку викладення, а саме, першим вирішальним критерієм є наявність постійного місця для проживання.

У випадку, якщо фізична особа має постійне місце проживання в обох договірних державах, для визначення держави податкового резидентства використовується критерій «центру життєвих інтересів», який є місцем, з яким фізична особа має тісніші особисті та економічні стосунки (наприклад, де живе чоловік і діти, де особа має власність тощо). У ситуації, коли є неможливим визначити податкове резидентство навіть на основі «центру життєвих інтересів», використовується критерій постійного проживання, критерій громадянства, або ж згода договірних держав.

Працівник сам заявляє про статус податкового резидента, тому він повинен мати можливість повідомити та задокументувати всі важливі факти із даного приводу. Якщо роботодавець сумнівається щодо проживання в Чеській Республіці особи, можливе направлення працівника-платника податків до місцевої податкової інспекції в ЧР, яка може на підставі запиту платника податків та після оцінки всіх обставин видати довідку про податкове місце проживання для податкових резидентів Чехії. Юрисдикція податкової інспекції щодо розгляду заяви регулюється адресою постійного чи тимчасового місця проживання платника податків.

Примітка: більш детальну інформацію щодо питання податкового резидентства та видачі довідки про податкове місце проживання громадяни України також можуть знайти за посиланнями: Інформація Головного фінансового управління про видачу довідки про податкове місце проживання /Податкове місце проживання та легалізація - перевірка документів / Міжнародне співробітництво (financnisprava.cz) (англомовна версія/English version).

Крім того, з повним переліком корисної інформації із даного приводу громадяни України можуть ознайомитися на сайті Державної податкової інспекції ЧР за посиланням: [https://www.financnisprava.cz/cs/dane/informace-
valka-na-ukrajine](https://www.financnisprava.cz/cs/dane/informace-valka-na-ukrajine)

Якщо платник податку не подає декларацію своєму роботодавцю протягом податкового періоду, він не може претендувати на будь-яку місячну податкову знижку або щомісячну податкову пільгу на утримання дітей з доходу, який виплачує роботодавець відповідно до розділу 35d Закону. Якщо з платником податку укладено угоду без декларації про виконання роботи з доходом до 10 000 крон на місяць, то ПДФО утримується з доходу від незалежної діяльності, зібраного шляхом утримання за спеціальною ставкою податку, як і у випадку договору про трудову діяльність з доходом до 3500 крон на місяць.

Швеція

З часу широкомасштабної збройної агресії росії проти України Податковим агентством Швеції (Skatteverket) на своєму офіційному вебсайті було створено окремих інформативний розділ, де міститься деталізована інформація щодо алгоритму взаємовідносин між податковими органами та громадянами України, зокрема, з питань працевлаштування, відкриття приватного підприємства в Швеції, порядку продовження ведення бізнесу у Швеції у разі наявності підприємства в Україні (детальна інформація міститься

за посиланням: <https://skatteverket.se/servicelankar/otherlanguages/ukrainska.4.1657ce2817f5a993c3a26d.html#>).

Загальна податкова система Швеції побудована з урахуванням особливостей різних видів економічної діяльності з широкою базою оподаткування та диверсифікованими ставками.

У частині оподаткування фізичних осіб визначено таке. Іноземні фізичні особи-резиденти, які проживають не в Швеції, обов'язково повинні сплачувати спеціальний прибутковий податок на доходи від діяльності, що має назву «SINK» (детальна інформація міститься за посиланням:

<https://www.skatteverket.se/privat/internationellt/bosattutomlands/sinksarskildinkomstskattforutomlandsbosatta.4.6fdde64a12cc4eee23080002583.html>).

Іноземні фізичні особи-резиденти, які перебувають у Швеції менше шести місяців і працюють весь або частину періоду, повинні сплатити спеціальний прибутковий податок для резидентів, які проживають за кордоном, за ставкою 25% доходу від діяльності. За умови перебування в Швеції від 6 до 12 місяців ставка податку SINK становитиме 30-50% доходу залежно від виду економічної діяльності. За умови перебування в Швеції понад рік ставка податку складатиме близько 30% доходу від діяльності. Спортсмени, артисти та моряки сплачують 15% доходу від діяльності.

Подати заявку на SINK іноземні фізичні особи-резиденти можуть самостійно або роботодавець може зробити це від їх імені. Найпростіше це зробити через сервіс Шведського податкового агентства за посиланням: <https://www9.skatteverket.se/my.policy>.

Також необхідно зауважити, що в Швеції немає державного прибуткового податку на оподатковуваний дохід до 540700 шведських крон на рік. З оподаткованого доходу, який перевищує 540800 шведських крон, державний прибутковий податок становить 20% доходу.

Фізичні особи-підприємці, які споживають електроенергію чи паливо, повинні сплачувати відповідний акцизний збір та подавати декларацію, яку вони отримують за звітний період. Обліковий період зазвичай становить один календарний місяць. Ставка акцизного збору на використання електроенергії становить 0,356 шведських крон за кіловат-годину електроенергії. У деяких частинах північної Швеції домогосподарства та компанії сфери послуг можуть отримати звільнення від податку в розмірі 0,096 шведських крон за кіловат-годину спожитої електроенергії. Ставки акцизного збору за різні види палива наведені за посиланням: <https://skatteverket.se/servicelankar/otherlanguages/ienenglish/businessesandemployers/startingandrunningaswedishbusiness/payingtaxesbusinesses/energytax/excisedutyonfuel.4.676f4884175c97df4192d1e.html>

За умови виплати дивідендів, бенефіціарними власниками яких є нерезиденти, у Швеції обов'язковою є сплата податку на дивіденди за ставкою 30%, що отримується нерезидентом. Однак, залежно від резидентства, існує можливість зниження ставки податку, що підлягає сплаті відповідно до Конвенції між Урядом України і Урядом Швеції про уникнення подвійного оподаткування доходів та попередження податкових ухилень.

Податками, на які поширюється ця Конвенція, статтею 2 визначено:

a) в Україні:

(I) податок на прибуток (доходи) підприємств;

(II) прибутковий податок з громадян;

b) у Швеції:

(I) державний прибутковий податок, що включає податок на моряків і купонний податок;

(II) спеціальний прибутковий податок для нерезидентів;

(III) спеціальний прибутковий податок для естрадних артистів;

артистів;

(IV) комунальний прибутковий податок.

Питання звільнення від сплати податків та усунення подвійного оподаткування унормовані пп. 2 та 3 статті 22 згаданої Конвенції, зокрема:

2. У Швеції усунення подвійного оподаткування буде здійснено таким чином:

а) Якщо резидент Швеції одержує доход, який згідно з законами України і згідно з положеннями цієї Конвенції може бути оподаткований в Україні, Швеція дозволить відповідно до положень закону Швеції, які стосуються кредиту для іноземного податку (з огляду на те, що вони можуть змінюватися час від часу, не змінюючи їх загального принципу), як відрахування від податку на доход на суму, рівну українському податку, сплачуваному стосовно такого доходу.

б) Якщо резидент Швеції одержує доход, який згідно з положеннями цієї Конвенції буде оподатковуватися тільки в Україні, Швеція може, визначаючи гарантовану ставку шведського податку, брати до уваги, тільки для визначення цієї ставки податку доход, який буде оподатковуватися тільки в Україні.

с) Незважаючи на положення підпункту (а), дивіденди, які сплачуються компанією-резидентом України, для компанії, яка є резидентом Швеції, не будуть оподатковуватися шведським податком такою мірою, що дивіденди були б звільнені від сплати податків згідно з шведським законом, якщо обидві компанії були б шведськими компаніями. Такі звільнення не будуть здійснюватися поки:

I) прибутки, з яких сплачуються дивіденди, не були об'єктами для звичайного корпоративного податку в Україні або для прибуткового податку, який може бути порівняний з ним, або

II) дивіденди, які сплачуються компанією-резидентом України, не складаються повністю або майже повністю з дивідендів, які одержала компанія під час цього року або останніх років, стосовно акцій, якими володіє ця компанія в компанії-резиденті третьої Держави і які були б звільнені від оподаткування шведським податком, коли б акціями, щодо яких сплачуються дивіденди, не

володіла компанія-резидент Швеції.

d) В цілях пунктів 2 (а) і (с) цієї статті термін "український сплачуваний податок" і "звичайний корпоративний податок або податок на доход, порівняний з ним" будуть вважатися в числі українського прибуткового податку, який був би сплаченим, коли б не звільнення або зменшення податку, які надаються згідно з тимчасовими заохочувальними положеннями, що існують в українських законах, щоб сприяти економічному розвитку.

e) Положення пункту 2 (d) будуть діяти протягом п'яти років з моменту набуття чинності цією Конвенцією. Компетентні органи будуть консультуватися з метою, щоб визначитись, чи будуть діяти положення цього пункту після цього періоду.

3. Незважаючи на інші положення цієї Конвенції, в яких

а) компанія-резидент Договірної Держави одержує доход в основному від інших Держав;

I) від такої діяльності як банківська діяльність, морські перевезення, фінансування або страхування, або

II) від виконання функцій головного управління, координаційного центру або подібного об'єкта, який надає адміністративні послуги, чи інша підтримка для групи компаній, які продовжують комерційну діяльність в іншій Державі, і

б) крім як для користування методом усунення подвійного оподаткування, яким звичайно користувалися в цій Державі, такий доход був би оподаткований значно меншим податком, згідно з законами цієї Держави,

ніж дохід від подібної діяльності, яка проводилася у цій Державі, або від виконання функцій головного управління, координаційного центру або подібного об'єкта, який надає адміністративні послуги або підтримку для групи компаній, які продовжують комерційну діяльність в цій Державі, якщо такий випадок може трапитися, пункт 2(d) цієї статті і будь-які інші положення цієї Конвенції, які дають звільнення або зменшення податку, не будуть поширюватися на дохід такої компанії і на дивіденди, сплачені такою компанією.